

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک
نویسنده: گوردون داف*
مترجم: م. قربانی
۱۴ جون ۲۰۲۲

ماجرای عجیب بندر گمشده بیروت

بعد از ظهر روز چهارم اگست ۲۰۲۰ میلادی دو انفجار در ناحیه بندر بیروت رخ داد. یکی انفجاری کوچک بود، اما دیگری، بر اساس گزارش‌های اخیر، از خود حفره‌ای به قطر ۱۶۸ متر و عمق ۳۰ متر، شاید هم خیلی بیشتر، بر جای گذاشت.

گزارش‌های مربوط به این حوادث نشانه‌هایی از یک کارزار انتشار اخبار نادرست، و طبق معمول، کارزار بزرگ سانسور و باز نویسی تاریخ، علم و فزیک برای گنجاندن «فاکت‌های جایگزین» در خود دارد. رئیس‌جمهور دونالد ترامپ ماجرا را درست فهمید و هر جا به نبرد فراخوانده شد، روی حرفش ایستاد.

در یک کنفرانس خبری مربوط به این موضوع، دونالد ترامپ چنین اظهار نظر کرد:

«ما برای کمک حاضریم، حمله هولناکی به نظر می‌رسد.»

او بلافاصله مورد حمله رسانه‌های سراسری قرار گرفت و اشاره به اظهار نظر او در فیس‌بوک ممنوع شد. سپس روز بعد در یک کنفرانس خبری، دونالد ترامپ پاسخ خود را تکرار و بر آن «پافشاری» کرد:

سؤال: شما این را یک حمله می‌نامید، آیا شما مطمئن هستید که این حمله بوده و یک حادثه نبوده؟
رئیس‌جمهور ترامپ: «به نظر می‌آید آن مبنای یک انفجار باشد. با چند تن از ژنرال‌های عالی‌رتبه صحبت کردم، نظر آن‌ها و حس آن‌ها همین است. این یک ... چیزی شبیه یک انفجار دست‌ساز و از این نوع حوادث نبوده.»

این حادثه‌ای ... طبق نظر آن‌ها، آن‌ها بهتر از من می‌دانند، اما آن‌ها به نظر می‌رسد فکر می‌کنند که یک حمله بوده. این یک جور بمب بوده است.»

آن روز وزیر دفاع، مایک اسپر، گفت «باور دارد» که رئیس‌جمهور ترمپ اشتباه می‌کند. بعد از چند ساعت وزیر دفاع، اسپر، از گفته خود عقب‌نشینی کرد. به نقل از سی ان ان: «واشینگتن (سی ان ان) مارک اسپر، وزیر دفاع هر گونه اختلافی را که در باره انفجار در بیروت با گمانه‌زنی کاخ سفید دارد ناچیز می‌شمرد، وی از موضع خود مبنی بر حادثه بودن انفجار بیروت عقب‌نشینی کرد. وقتی از مارک میدوز، رئیس دفتر کاخ سفید، درباره اظهار نظر اسپر یعنی احتمال حادثه بودن ماجرا پرسیدند، وی حتی از این فراتر رفت و گفت: «با توجه به نقطه نظر اسپر، او چیزی نمی‌داند.»

روز سه‌شنبه ترمپ گفت که وی با چند تن از «ژنرال‌های‌مان» صحبت کرده است و ارزیابی آن‌ها اینست که انفجار کار یک حمله با بمب بوده است.»

روز بعد، کاخ سفید با انتشار بیانیه کوتاهی اعلام کرد که در صورت انتخاب مجدد ترمپ در ماه نومبر دولت جدیدش از اسپر دعوت به عمل نخواهد آورد.

اجازه دهید ببینیم چرا ترمپ چنین حرفی را زده است. چرا اسپر عقب‌نشینی کرد و چرا رسانه‌های اجتماعی و رسانه‌های اصلی روایت جایگزینی را مطرح می‌کنند و اکنون تظاهر می‌کنند که رئیس‌جمهور هرگز آن‌چه را که بیان کرده، نگفته است. وی تنها نظر پنتاگون و آژانس‌های اطلاعاتی را بیان کرده است.

ترمپ دیگر مورد هجوم قرار نگرفت، ولی آن‌ها «تلویحاً» در یک کارزار سازماندهی شده دروغ‌پراکنی کار خود را کردند، اما چرا؟! اجازه دهید ببینیم چه اتفاقی افتاد، همه بر سر چه چیزی توافق داریم، و از آنجا پیش برویم.

اولین انفجار کوچک بود و به یک آتش‌سوزی در یک انبار منجر شد. دومین انفجار بر مبنای اندازه حفره‌ای که ایجاد کرده است و بر مقیاس ریشتر، معادل نیروی انفجاری ۳.۵ ریشتری را نشان می‌دهد، یعنی برابر با ۶ کیلو تن تی ان تی یا حداقل ۱۲ کیلو تن ANFO، مواد منفجره، «آنفو» ترکیبی است از نیترات آمونیوم و سوخت نفت سنگین، که تنها با موج کوبشی می‌تواند منفجر شود، مانند استفاده از تی ان تی.

این ارقام از جانب افراد متخصص مواد منفجره و آشنا با آزمایش هسته‌ای بیان شده است. می‌دانید که تنها انفجارهای اتمی معمولاً انفجارهایی در سطح چند کیلو تن ایجاد می‌کنند و تنها متخصصان سلاح‌های اتمی تجربه مطالعه کاسه چاله‌ها و اثرات انفجارهایی از این نوع دارند.

چیزی به نام «متخصصان متعارف انفجار» که در مورد کود کیمیایی یا کارخانه‌های اکت تخصص داشته باشند، وجود ندارد. نه چنین شغلی وجود دارد و نه چنین به اصطلاح متخصصانی.

کلید درک این داستان این است: صدها «فاکت»، مشاهده راکت، شاهد و ویدیو، مشاهده هواپیما، شاهد عینی و تعداد فراوانی ویدیو و یک رشته روایت‌هایی وجود دارند که به تبلیغات «دروغ بزرگ» شباهت زیادی دارند. در این مورد هم اگر کسی بخواهد همه موارد را بررسی کند به جایی نمی‌رسد. کارزار اخبار جعلی دلالت بر این دارد که ۲۰۷۵۰ تن کود کیمیایی که از شش سال پیش در لبنان در انباری رها شده بود، موجب انفجار شده است، داستانی که کسی با آن راحت نیست، حتی در دولت لبنان. از صحبت‌های نهاد المشنوق عضو پارلمان لبنان و وزیر سابق آن در مید ایست مانیتور شروع کنیم:

«وزیر سابق لبنان و عضو کنونی پارلمان، نهاد المشنوق، اولین سیاست‌مدار ارشد لبنانی بود که اسرائیل را مقصر انفجار هفته گذشته بندر بیروت دانست.»

در کنفرانس خبری مشنوق اظهار داشت «واضح است» که اسرائیل مسؤل انفجار عظیمی است که جان بیش از ۲۰۰ نفر را گرفت و هزاران نفر را مجروح کرد. وی افزود «این عملیات در بیروت به نحو روشن و بارزی به وسیله اسرائیل انجام شده است. آشکار است که ما شاهد جنایت بشری هستیم، به همین دلیل هیچ‌کس جرأت نمی‌کند مسؤلیت آن را به عهده بگیرد.»

این سیاست‌مدار عالی‌رتبه از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ وزیر کشور لبنان بود. او عضو جنبش آینده، وابسته به نخست‌وزیر سابق لبنان، سعد حریری از بلوک سنی و مخالف جنبش حزب‌الله است. وی افزود، در نتیجه این انفجار «از نوران فنیقی‌ها تاکنون این اولین باری است که ما در بیروت بندر نداریم»

وزیر دفاع سابق (امریکا) در تماس خصوصی با نشریه و تیرانز تودی (نشریه کهنه سربازان آمریکا) یک ساعت پس از انفجار، آن حمله را به اسرائیل نسبت داد. مطابق نظر این منبع، حمله ابتداء با شلیک یک راکت کوچک به آتش‌سوزی منجر شد، و سپس با حمله جت اف ۱۶ و پرتاب راکت با کلاهک تاکتیکی هسته‌ای ادامه پیدا کرد، درست همان‌طور که ترمپ از منابع پنتاگون نقل کرده بود.

در پاسخ به این ادعا که کود کیمیایی موجب انفجار شده است، یک سخنگوی حزب‌الله مستقیماً به رئیس دفتر محلی و تیرانز تودی در دمشق، ناهید الحسینی چنین گفت:

«کود شیمیایی منفجر نمی‌شود، می‌سوزد.»

لذا، ما خطوط کلی بحث‌مان را مطرح می‌کنیم، تنها واقعیتی که همگی بر آن توافق داریم علم انکارناپذیر است و آن این است که کود کیمیایی نیترات آمونیوم بدون شوکی فوق‌العاده نیرومند و مطمئناً نه در شرایطی که بیروت در آن بود، نمی‌توانست منفجر شود.

کوشش‌هایی در کار است برای فرستادن این «پیام» که علم و فناوری اخبار جعلی را تأیید می‌کند، اما هنوز ناموفق است. بهترین مطلبی که در این باره نوشته شده است از سوی یک مهندس معدن لبنانی در پاسخ به ادعای «انفجار کود کیمیایی» نوشته شده است.

«باید بگویم که با این آقا موافق نیستیم. لحظه‌ای که در پاسخ به اولین «آری» یا «نه» در برابر این سوال که آیا اگر یک کبریت روی کپه‌ای از نیترات آمونیوم پرت شود منجر به انفجار می‌شود، پیش از جواب چند لحظه مکث کرد و من بی‌درنگ فهمیدم که پاسخ او هرچه باشد احتمالاً کمی مه‌آلود و مبهم خواهد بود.»

من به عنوان تکنیسین و بازرس انفجار همه عمرم را در صنعت استخراج معادن کار کرده‌ام. در دو سال گذشته در یک معدن بزرگ ذغال سنگ در دامنه‌های بریتیش کلمبیا، کارم طراحی الگوهای انفجار و تشخیص این بود، که چه موادی مناسب جا دادن در سوراخ‌های دریل شده بوده است.

ما از ANFO یعنی ترکیبی از نیترات آمونیاک و سوخت دیزل استفاده می‌کردیم AN مخفف نیترات آمونیاک و FO مخفف نفت کوره یا سوخت دیزل است. ما از موادی به نام HANFO یا انفوی سنگین استفاده می‌کردیم. این ماده هفوف نامیده می‌شد چون غلظت سوخت دیزل در ترکیب آن بالاتر است.

هر دو، انفو و انفوی سنگین را باید در سوراخ‌های خشک به کار برد. اگر سوراخ‌ها خیس باشند، عنصر دیزل تأثیر خود را از دست می‌دهد و نیترات آمونیاک شعله‌ور نمی‌شود. در چنین شرایطی سوراخ‌ها را با آستری از پلاستیک می‌پوشانیم و سپس آن‌را با انفو یا انفوی سنگین پُر می‌کنیم. اگر هنوز خیس مانده باشد، از ماده بسیار گرانی استفاده می‌کنیم که به آن ماگنافرک می‌گویند. این ماده‌ای ست دوغاب مانند که کمابیش ضد آب است، اما اگر مدت زیادی بماند تجزیه می‌شود و احتراق صورت نمی‌گیرد.

انفوی سنگین توان مؤثرتری از انفوی معمولی دارد. معنای این آنست که هر چه بیش‌تر هزینه کنید، نیروی انفجاری بیش‌تری دارید. اساس کار بر این است که با کمترین میزان مواد بیش‌ترین مقدار سنگ منفجر شود. به این می‌گویند عامل پودر. اگر با حداقل پودر بتوانید سنگ را بشکنید، هزینه کم‌تر می‌شود. انفو ارزان‌ترین، هفوف، گران‌تر و ماگنافرک بسیار گران تمام می‌شود. هدف اینجا حفظ تعادل است.

من با همه این مواد سر و کار داشته‌ام، سوراخ‌ها را پُر کردم، به تیم کمک کرده‌ام نقشه سیم‌های انفجار را به هم وصل کنند و ماشه را کشیده‌ام. ما سیم‌های انفجار را به یک ماشین انفجار وصل می‌کنیم، مثل آن‌چه در فلم‌های قدیمی که آدم‌های شرور خطوط راه‌آهن را منفجر می‌کردند. در اوایل سال‌های ۹۰ میلادی انفجار با سیم و ماشین انفجار با سیستم کارآمدتری که ما آن‌را انفجار غیرالکترونیک می‌نامیم، جایگزین شد.

در این سیستم بار الکترونیک از سیم زرد عبور نمی‌کرد که موجب انفجار شود. از محصول دیگری بنام «لوله شوک» استفاده می‌شد. از یک لوله پلاستیکی به قطر ۳ یا ۴ میلی‌متر که پوشیده از گرد انفجاری به نام «پنتلندیت» نوعی تی ان تی معمولی استفاده می‌شد. چون غیرالکترونیک بود به آن لوله شوک می‌گفتند. این وسیله «موج شوک انفجار» تولید می‌کرد. این ضربه اولیه را به وجود می‌آورد که به نوبه خود سیم انفجار را تحریک می‌کند، و بعد مواد منفجره را. برای شروع انفجار با یک ضربه کوچک روی وسیله‌ای که می‌توانید روی آن با فشار دهید کافیسیت تا در دم مواد انفجاری پودر شده در لوله شوک که البته از سیم به سوراخ پر از مواد منفجره متصل است، موجب انفجار شود. حالا وقت آنست که ایده را در عمل نشان بدهیم. تاکنون در پاره عناصر و اجزائی صحبت کردیم که با ترکیب یا به تنهایی قادر به انفجار یک جعبه کلینکس هم نبودند.

کلید همه این‌ها ۵۰۰ گرم چاشنی تی ان تی است که در درون هر سوراخ، در درون مواد منفجره است. ما معمولاً از ۲۵۰۰ گرم تی ان تی چاشنی برای هر سوراخ استفاده می‌کنیم.

یعنی جانی که احتراق باید رخ دهد. حالا به دقت گوش کنید، برای این که محموله انفو، هفوف یا ماگنافرک مشتعل شود باید احتراق تی ان تی صورت بگیرد. منظورم از این حرف این است که برای احتراق انفو ابتداء قبل از احتراق به عمل خشن و شدید نیاز هست. من دفعات متعددی شاهد آتش گرفتن و سوختن انفو بوده‌ام.

انفو منفجر نمی‌شود. آن فقط می‌سوزد و اگر با سوخت دیزل مخلوط شود حتی این اتفاق هم نمی‌افتد. نیترات آمونیاک کود کیمیایی صنعتی است. شرکت تولید کننده هر ساله دو کیسه ۲۰ کیلونی به کارکنانش می‌دهد تا برای چمن خانه‌هایشان از آن استفاده کنند. این محصول عملاً چمن زرد شده را یک شبه به چمن سبز تبدیل می‌کند.

شاید اگر یک اتومبیل یا کامیون مشتعل با سرعت زیاد به تلی از انفو بکوبد، ممکن است بتواند نیروی انفجاری لازم برای انفجار مواد محترقه را فراهم آورد. یا این‌که یک موج شوکه‌آور لازم است. (یا یک بمب یا راکت)

ما پیش از این دانه‌های نیترات آمونیاک را دور از معدن، در محلی که شرکت تولید کننده کلیه مواد منفجره برای ما تهیه کرده بود، نگهداری می‌کردیم. این شرکتی عظیم در سطح جهان است. و اضافه می‌کنم که در سراسر دوران کارم با آن‌ها سروکار داشتم با انواع محصولات، آن‌ها/ ما سابقه ایمنی درخشانی داشتیم. احتمالاً مطالب و اطلاعات دیگری هست که از قلم انداخته ام، اما این‌ها مطالبی است که، بدون رجوع به مقالات و نوشته‌ها، به یاد می‌آورم.

آیا پمپ گازونیل در این انبار وجود داشته که نیترات آمونیاک را اشباع کند و کم کم طی زمان جذب شده باشد؟» پاسخ ساده است، اگر نیترات آمونیوم، آن‌طور که برخی ادعا می‌کنند، در انبار شماره ۱۲ نگهداری می‌شد، کود کیمیایی بوده و آن هرگز منفجر نمی‌شد.

منطق یک چنین توضیح مفصل و کمی جزئیات نالازم ساده است، این می‌تواند در هر دانشگاهی که رشته مهندسی معدن داشته باشد، مورد بررسی قرار گیرد. هر کارشناس کیمیا و مطمئناً متخصص انفجار، یا حتی کسانی که با سلاح‌های اتمی آشنائی ندارند، می‌تواند آن‌را بررسی کنند.

در بیروت حفره‌ای به اندازه یک کاسه چاله اتمی و تخریبی غیرقابل تصور به وجود آمده است. رئیس‌جمهور امریکا گفته است در اثر اصابت بمب در بیروت گودالی به قطر ۱۶۸ متر ایجاد شده است. امریکا چنین سلاح متعارفی ندارد. سلاح مارک ۸۴ حفره ۱۵.۲۴ متری با عمق ۱۱ متری یعنی حدود ۱۹۰۰ مترمربع ایجاد می‌کند.

حفره ایجاد شده در بیروت محوطه‌ای حدود ۲۱۳.۰۰۰ مترمربع را فراگرفته است.

لذا، ما تکرار می‌کنیم، ترمپ از بمب صحبت کرد، اسپر از حادثه حرف زد و سپس رسماً اظهار داشت که هیچ اطلاعی ندارد که درباره‌اش اظهار نظر کند.

چه چیز را می‌توانیم ثابت کنیم؟ کود کیمیائی که بسیاری از مردم آن‌را در گاراژ یا انباری خانه‌هایشان نگه می‌دارند چیزی نیست که منفجر شود و ما را به آن دنیا بفرستد.

می‌توانیم ثابت کنیم که تنها احمق‌ها به رسانه‌های جریان غالب باور می‌کنند.

می‌توانیم ثابت کنیم اتفاقی که افتاد غیرممکن است. «اصل اوکام» *چه می‌گوید؟

*****

*- گوردون داف، کهنه سرباز دوران جنگ ویتنام است که ده‌ها سال در مسایل مربوط به کهنه سربازان و زندانیان دوران جنگ فعال است. وی دبیر ارشد و ترانز تودی است.

*****

**طبق منطق منسوب به ویلیام اوکام، هرگاه درباره علت بروز پدیده‌ای دو توضیح مختلف ارائه شود، در آن توضیحی که پیچیده‌تر باشد احتمال بروز اشتباه بیش‌تر است. م